

Lovforslag nr. L 117

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *uddannelses- og forskningsministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 2

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Loven finder anvendelse på sager om videnskabelig uredelighed i privatfinansieret forskning, som ikke er omfattet af stk. 1, hvis den private virksomhed e.l., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen af sagen.«

[Samtykke til behandling af sager om videnskabelig uredelighed i rent privat forskning]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Med det fremsatte lovforslag skal loven finde anvendelse på sager, der vedrører forskning udført med hel eller delvis offentlig dansk støtte, og sager, der vedrører forskning udført ved en offentlig dansk forskningsinstitution. Er disse betingelser opfyldt, vil også forskning med privat finansiering være omfattet af loven. Andre tilfælde med rent privatfinansieret forskning vil derimod ikke være omfattet af loven.

Det fremgår i dag af § 31, stk. 2, i lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 10. april 2014, at for så vidt angår videnskabelige produkter udarbejdet i privat regi kan Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (herefter UVVU) alene behandle sagen, hvis den private virksomhed e.l. har ønsket at være omfattet af udvalgenes kompetence eller ønsker at medvirke til sagens oplysning. Også rent privatfinansieret forskning kan således i dag behandles af UVVU under disse betingelser.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastholde en mulighed for, at også Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager om videnskabelig uredelighed i rent privatfinansieret forskning, hvis den private virksomhed e.l., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen. Kravet om samtykke fra den private virksomhed e.l. skal bl.a. ses i lyset af, at private ikke er underlagt samme offentligretlige regler som offentlige forskningsinstitutioner, som bl.a. indebærer en pligt for institutionerne til at bistå med en eventuel sags oplysning. Når der gives et samtykke inden sagens behandling fra den private virksomhed e.l., ligger i dette også et tilsagn om at bidrage til sagens oplysning med henblik på, at nævnet kan træffe afgørelse i sagen. Samtidig undgås det, at der anvendes ressourcer på at iværksætte en sagsbehandling, der ikke kan føre til en afgørelse fra nævnet pga. eventuel manglende medvirken fra den private virksomhed e.l.

Det foreslås, at bestemmelsen alene finder anvendelse på sager, der ikke er omfattet af lovforslagets § 2, nr. 1 og 2. Baggrunden herfor er, at der kan være sager om videnskabelig uredelighed, som indeholder privat finansiering, og som allerede vil være omfattet af lovforslagets

anvendelsesområde efter lovforslagets § 2, nr. 1 og 2. Som eksempel kan nævnes et i øvrigt privatfinansieret forskningsprojekt, som har deltagelse af forskere ansat ved en offentlig dansk forskningsinstitution, eller hvor en offentlig dansk forskningsinstitutions faciliteter anvendes.

Med bestemmelsen foreslås det, at der skal foreligge et samtykke fra den private virksomhed e.l., som har udført forskningen, før Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan behandle sagen efter loven. Herved sigtes til, at det vil være den juridiske person (virksomheden, en privat fond, organisation, institution o.l.), der har udført forskningen, som kan give samtykke til sagens behandling. Det er således ikke et krav, at der foreligger et samtykke fra den konkrete medarbejder, forsker e.l., som har udført forskningen ved den juridiske person. Det bemærkes imidlertid, at bestemmelsen også åbner mulighed for, at såfremt der ikke er en juridisk person involveret i sagen, eksempelvis ved at en privat person for egne midler har finansieret og udført forskningen, kan den private person give samtykke til behandlingen af sagen.

Det bemærkes, at der i sager omfattet af bestemmelsen ikke vil være en offentlig dansk forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, og hvortil anmeldelse af sagen kan indgives, jf. lovforslagets § 10, stk. 1. Anmeldelse af sager omfattet af den foreslåede bestemmelse skal derfor indgives direkte til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.

Det bemærkes, at eventuelle øgede udgifter for det offentlige til behandling af sager efter den foreslåede ordning, sammenholdt med det fremsatte lovforslag, i lyset af omfanget af hidtidige sager vurderes at være begrænsede.